

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. septembra 2010 – Lego Juris A/S proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Mega Brands Inc.

(Zadeva C-48/09 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Uredba (ES) št. 40/94 — Znamka Skupnosti — Možnost, da se oblika izdelka registrira kot znamka — Registracija tridimenzionalnega znaka, ki se sestoji iz zgornje in dveh stranskih stranic kocke Lego — Razglasitev ničnosti te registracije na podlagi zahteve podjetja, ki trži igralne kocke z enako obliko in dimenzijami — Člen 7(1)(e)(ii) navedene uredbe — Znak, sestavljen izključno iz oblike blaga, ki je nujna za doseg tehničnega učinka)

(2010/C 301/03)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Lego Juris A/S (zastopnika: V. von Bomhard in T. Dolde, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: D. Botis, zastopnik), Mega Brands Inc. (zastopnika: P. Cappuyns in C. De Meyer, odvetnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (zdaj Splošno sodišče) (osmi senat) z dne 12. novembra 2008 v zadevi Lego Juris A/S proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) (T 270/06), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo imetnika tridimenzionalne znamke Skupnosti v obliki kocke Lego za proizvode iz razredov 9 in 28 za razveljavitev odločbe R 856/2004-G velikega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 10. julija 2006, s katero je bila zavrnjena pritožba zoper odločbo oddelka za izbris, s katero je bila, v okviru zahteve za ugotovitev ničnosti, ki jo je vložila družba Mega Brands, razglašena delna ničnost te znamke – Razlaga člena 7(1)(e)(ii) Uredbe (ES) št. 40/94.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Lego Juris A/S se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 82, 4.4.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 16. septembra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Dioikitiko Efeteio Thessalonikis – Grčija) – Zoi Chatzi proti Ypourgos Oikonomikon

(Zadeva C-149/10) ⁽¹⁾

(Socialna politika — Direktiva 96/34/ES — Okvirni sporazum o starševskem dopustu — Razlaga klavzule 2, točka 1, okvirnega sporazuma — Imetnik pravice do starševskega dopusta — Starševski dopust ob rojstvu dvojčkov — Pojem „rojstvo“ — Upoštevanje števila rojenih otrok — Načelo enakega obravnavanja)

(2010/C 301/04)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Zoi Chatzi

Tožena stranka: Ypourgos Oikonomikon

Predmet

Predlog za sprejetje predhodno odločbe – Dioikitiko Efeteio Thessalonikis – Razlaga klavzule 2, točka 1, Direktive Sveta 96/34/ES z dne 3. junija 1996 o okvirnem sporazumu o starševskem dopustu, sklenjenem med UNICE, CEEP in ETUC (UL L 145, str. 4) v povezavi s členom 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL C 83, str. 389) – Podelitev starševskega dopusta ob rojstvu dvojčkov – Podelitev enega samega starševskega dopusta ob rojstvu dvojčkov – Kršitev člena 21 Listine o temeljnih pravicah zaradi diskriminacije na podlagi rojstva in zaradi omejitve pravic dvojčkov, ki jo načelo sorazmernosti ne dopušča

Izrek

1. Klavzule 2, točka 1, okvirnega sporazuma o starševskem dopustu, ki je bil sklenjen 14. decembra 1995 in je priložen k Direktivi Sveta 96/34/ES z dne 3. junija 1996 o okvirnem sporazumu o starševskem dopustu, sklenjenem med UNICE, CEEP in ETUC, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/75/ES z dne 15. decembra 1997, ni mogoče razlagati tako, da podeljuje otroku individualno pravico do starševskega dopusta.
2. Klavzule 2, točka 1, okvirnega sporazuma ni treba razlagati tako, da z rojstvom dvojčkov nastane pravica do toliko starševskih dopustov, kolikor je rojenih otrok. Vendar ta klavzula ob upoštevanju načela enakega obravnavanja nacionalnemu zakonodajalcu nalaga

vzpostavitev ureditve starševskega dopusta, v okviru katere je glede na obstoječo situacijo v zadevni državi članici staršem dvojčkov zagotovljeno obravnavanje, s katerim so skrbno upoštewane njihove posebne potrebe. Nacionalno sodišče mora preveriti, ali nacionalna ureditev izpolnjuje to zahtevo, in navedeno nacionalno ureditev razlagati, če je to potrebno, kolikor je mogoče v skladu s pravom Unije.

(¹) UL C 148, 5.6.2010.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Nemčija) 7. julija
2010 – Georg Neidel proti Stadt Frankfurt am Main**

(Zadeva C-337/10)

(2010/C 301/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Georg Neidel

Tožena stranka: Stadt Frankfurt am Main

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali velja člen 7 Direktive 2003/88/ES (¹) tudi za delovna razmerja uradnikov?
2. Ali se člen 7(1) Direktive 2003/88/ES nanaša tudi na pravico do letnega dopusta oziroma dopusta, če nacionalno pravo določa takšno pravico za več kot štiri tedne?
3. Ali se člen 7(1) Direktive 2003/88/ES uporablja tudi za takšne pravice do odsotnosti z dela, ki se po nacionalnem pravu na podlagi neenakomerne razporeditve delovnega časa za izravnavo praznikov priznavajo poleg letnega dopusta oziroma dopusta?
4. Ali lahko upokojen uradnik pravico do nadomestila za dopust oziroma letni dopust neposredno opre na člen

7(2) Direktive 2003/88/ES, če dela ni opravljal zaradi bolezni, zaradi česar dopusta ni mogel uveljavljati v obliki odsotnosti z dela?

5. Ali je s takšno pravico do nadomestila vsaj delno v nasprotju v nacionalnem pravu določena predčasna zapadlost (izguba) pravice do dopusta?
6. Ali se obseg pravice do nadomestila iz člena 7(2) Direktive 2003/88/ES nanaša samo na pravico do minimalnega dopusta štirih tednov, ki izhaja iz člena 7(1) Direktive 2003/88/ES, ali pa se pravica do nadomestila poleg tega nanaša tudi na pravico do dopusta, ki jo dodatno določa nacionalno pravo? Ali k tem dodatnim pravicam do dopusta spadajo tudi takšne, pri katerih je pravica do odsotnosti posledica zgolj posebne razporeditve delovnega časa?

(¹) Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa, UL L 299, str. 9.

**Tožba, vložena 20. julija 2010 – Evropska komisija proti
Republiki Poljski**

(Zadeva C-362/10)

(2010/C 301/06)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: S. La Pergola in K. Herrmann)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predloga tožeče stranke

Komisija predlaga,

— naj se ugotovi, da Republika Poljska s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za pravilen prenos členov 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 in 11 Direktive 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (¹), ni izpolnila obveznosti iz teh členov;

— naj se Republiki Poljski naloži plačilo stroškov.